

Fler­tallet (Wajer, Berg, Ving, Høj­mark, N. Jensen, N. Nielsen, Ringel, Ros­ager og Tutein) mener, at Folketinget for Tiden formaalstjenligst kan bidrage til at der affluttet vedvarende Voldgiftstraktater med andre uafhængige Stater derved, at det vedtager nedenstaaende

Indstilling:

„Folketinget udtaler sin Tilslutning til Tanken om vedvarende Voldgiftstraktater og opfordrer Regeringen til at imødekomme det i Noten af 23de Oktober 1890 fra de Forenede Stater i Amerika modtagne Tilbud. Fremdeles opfordrer Folketinget Regeringen til at søge lignende Traktater oprettede med andre Stater og særlig i denne Henseende at inlede For­handlinger med de andre nordiske Riger.“

Mindretallet (Rosen og C. Thom­sen) ønsker at fremsætte følgende Bemærk­ninger til Begrundelse af dets Stilling til Sagen.

Regeringen har gennem Udenrigsmini­sterens Udtalelse i Folketinget den 30te Ok­tober f. A. erklæret sig beredt til at mod­tage eller foreslaa Voldgiftsavgørelse i alle forekommende, dertil egnede Tilfælde. Re­geringen har derhos, som den ovenfor af­trykte Skrivelse af 30te December f. A. ud­viser, meddelt, at det af den nordameri­kanske Regering rejste Spørgsmaal om Formen for Anvendelsen af Voldgift til Af­gørelsen af mellemrigske Tvistigheder af den er modtagen med al den Opmærksomhed, dette Spørgsmaal fortjener. Under disse Forhold har det syntes Mindretallet at man med Hensyn til vort eget Lands Anliggender for Tiden foreløbigt trygt kunde berolige sig.

Mindretallet giver imidlertid lige­ saa fuldt som Fler­tallet sin Tilslutning til Tanken om Anvendelse af Voldgift som Mid­del til at afgøre mellemrigske Stridig­

heder, og det ønsker ligesaa fuldt som Fler­ tallet, at Regeringen, naar der maatte op­ staa Tvistigheder med andre Stater af saa­ dan Bestaafenhed, at de kunne give Anled­ ning til Voldgift, gennem Forhandlinger med de paagældende Regeringer vil søge saadan bragt til Anvendelse. Af Hensyn til Fler­tallets Ønske om, at der under alle Om­ stændigheder fra Udvalgets Side skulde ske Indstilling til Tinget, har Mindretallet derfor erklæret sig beredt til at slutte sig til en saadan, naar denne blev formuleret som et Udtryk for denne for hele Udvalget fælles Opfattelse uden at udtale sig over Enkeltheder, hvis Rækkevidde efter Mindre­ tallets Formening ikke fuldt kan over­ ses.

Mindretallet har derimod ikke kunnet slutte sig til den ovenstaaende, af Fler­ tallet foreslaaede Indstilling. Spørgsmaalet om, hvorvidt Anvendelse af Voldgift hensigts­ mæssigt indledes netop under Formen af „vedvarende Traktater“, hører nemlig til de Spørgsmaal, med Hensyn til hvilke der fra mange kompetente Sider er rejst begrundet Tvivl. Mindretallet har ikke set disse Tvivl afkræftede, og da det saaledes ikke har kunnet overbevise sig om, at det vil være i Landets velforstaaede Interesse at se Voldgiftsprin­ cippets Anvendelse inledet netop under denne Form, har det allerede af denne Grund ikke kunnet tiltræde Fler­tallets For­ slag om udtrykkelig at anbefale en Tilslut­ ning til denne særlige Form for Princippets Anvendelse.

Mindretallet anbefaler derfor, for saa vidt Tinget overhovedet for Tiden vil tage Beslutning i Sagen, at denne i saa Tilfælde formuleres saaledes:

„Folketinget udtaler sin Tilslutning til Udenrigsministerens imødekommende Svar paa Noten af 23de Oktober f. A. fra de forenede Stater i Amerika an­ gaende Voldgiftstraktater og henstiller til Regeringen, naar opstaaende Tvistig­ heder med andre Stater efter deres Be­ staaenhed dertil maatte give Anledning, at søge disse afgjorte ved Voldgift.“